ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΜΟΥ

Τὰ ἄνθη τοῦ Σπύρου Μπέη

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Α. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Λουλούδια, λουλούδια, λουλούδια, πολλὰ λουλούδια στὶς γωνίες τῶν δρόμων τῆς πόλεως τὰ δοχεῖα, σ' ἀγκαλιές, λουλούδια στὰ χέρια, πληθώρα ἀπὸ λουλούδια σὲ ὅλα τὰ χρώματα τὰ λευτὰ ὅπως εἶναι οἱ φουντω τὲς πασχαλιές, οἱ μοσχοβολοῦ σες φρέζιες, οἱ κρῖνοι, οἱ φαντεστερὲς γηλαντιόλες, οἱ κύνειες κάλες, οἱ λύκοι, τὰ ρόδα, τὰ κακὲς πεθερές, τὰ τριαντάφυλλα κόκκινα, κίτρινα, γκρεμί, τριανταφυλλιὰ λευκὰ μὲ ἄλλα χρώματα, βιολέττες καὶ ἀπούφαλα σγουρὰ κι' εὐωδιαστά. Ἔπειτα, οἱ ποικιλόχρωμοι πανσέδες, τὰ γιούλια, οἱ ἴριδες, ὅλα τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ, τοὺς δρόμους καὶ σὲ ὡραῖα μοντισμένα μαγαζιὰ τέρπουν καὶ ἀναπαύουν τὴν ψυχή, τὸ νοῦ καὶ τὰ μάτια μὲ τὴν ὠμορφιά τους καὶ τὴν ὀλιγόχρονη ζωοῦ τους.

—Ἔτσι εἶναι σήμερα ἡ ζωὴ στὴν πόλι.

Καὶ ποιὸς πολύ, ποιὸς λίγο ἐπιδέχονται νὰ πάρουν ἕνα λουλουδάκι καὶ νὰ τὸ πᾶνε χαρούμενοι στὸ σπίτι τους γιὰ νὰ στολίση τὸ τραπέζι τους. Καὶ αὐτὸ δὲν γίνεται μόνον στὶς ἑορτές. Γίνεται κάθε μέρα.

Ὁ κόσμος ἄλλαξε, ἀλλάξαμε ἐμεῖς λέει ἕνα ἀπὸ τὰ νέα παιδιά...

Καὶ πράγματι ὅλα ἄλλαξαν. Παρὰ τὸν ὑλισμὸ ὅμως ποὺ ἀπλώνεται νὰ ἐπικρατήση βρίσκει κανεὶς ἀκόμη κάποιον συγκινητικὸ αἰσθηματισμὸ μ' ὅλον τὸν πόλεμον, ποὺ τοῦ κάνουν σήμερα γιὰ νὰ διαλυθοῦμε ὁριστικὰ περιγελῶντας καὶ χτυπῶντας τὴ θρησκεία καὶ κάθε τὶ ἱερὸ μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν γονέων των προγόνων. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἀλλουνοῦ παπᾶ ἀγγέλιο... Ἐφύγαμε ἀπὸ τὸ θέμα μας. Ἀλλά, βλέπεις ὅτι γίνεται ἡ ψυχή.

Τί αὐτό, ἐπανερχόμεθα...

—Τί ἐλέγαμε λοιπόν; Γιὰ τὰ λουλούδια! Τὴ χαρὰ αὐτὴ τοῦ θεοῦ, ποὺ δὲν εἴχαμε ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια. Καὶ ἂν εἰποῦμε γιὰ πενῆντα, ἑξῆντα χρόνια πίσω τότε ἤτανε ποὺ λίγοι τὰ ἐκτιμοῦσανε.

—1900. Τότε, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ εἶχαν τὶς ἐπαύλεις τους καὶ εἶχανε τὴν εὐτυχία νὰ ἔχουνε μπόλικα τὰ λουλούδια καὶ νὰ τὰ σκορπίζουνε μὲ τ' ἄρματά τους τὶς ἀποκρηές—ἐκτὸς βεβαίως ἀπὸ τὰ μεγάλα περιβόλια τῶν ἀδελφῶν Ἀγγελῆ, Δημητρίου καὶ Νικολάου Μαρούδα, τῶν Εὐαγγελάτων, τοῦ Ἀνδρ. Μόρφη κλπ.—λίγοι τὰ καλλιεργοῦσανε στὰ σπίτια τους καὶ στὰ παράθυρα καὶ στὰ μπαλκόνια ἔκαναν τὴν ἐμφάνισίν τους οἱ βελονωτὲς βασίλισσες, τὰ γεράνια, τὰ καρυοφίλια καὶ οἱ φλούξιες μὲ τὰ κόκκινα κρεμαστὰ λουλουδάκια τους, σὰν πολυέλαιοι, οἱ παρθενικοὶ κρῖνοι, μὲ τὸ βαρὺ ἄρωμα, ὁ μόσχος, οἱ γαρυφαλιές, ὁ βασιλικός, ὅπως οἱ πελώριες γαρδένιες τοῦ μακαρίτη τοῦ Γκαβίνου, ποὺ ἐτροφοδοτοῦσανε τὴν πόλι, ἢ ἡ θαυμασία ὁλόλευκη καμέλια τοῦ ἀειμνήστου Δημάρχου Μίμη Ἀνδρικοπούλου—Μπουκαούρη ἡ μοναδικὴ στὴν Πάτρα ἢ μᾶλλον σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ περιζήτητα λουλούδια της, στολίδι τῶν κυριῶν γιὰ ἑορτὲς καὶ τοὺς χοροὺς τῆς Φιλαρμονικῆς κ.τ.λ.

—Μέσα σ' αὐτὰ τὰ λουλούδια ἦταν καὶ τὰ γιούλια—βιολὲτ καὶ τὰ γιασεμιὰ μὲ τὰ ὁποῖα μερικοὶ νέοι παραβλέποντας τὸ τί θὰ τοὺς ἔψαλαν ἐπερνοῦσαν ἕνα λουλοῦδι στὴν κομβιοδόχη τοῦ σακακιοῦ τους. Μά, ὄχι πολλοί. Ἐλάχιστοι.

Καὶ αὐτὴν τὴν καλὴ διάθεσι ἐξεμεταλλεύθη πρῶτος στὴν Πάτρα ἕνας ἀγαθὸς ἄνθρωπος ὁ Σπύρος ὁ Μπέης. Ἐζήτησε καὶ τοῦ ἔφτιασαν ἕνα πλατὺ κοφάκι μὲ μικρὸ γῦρο, τὸ στεφάνωσε μὲ μιὰ ὡραία κόκκινη μεταξωτὴ κορδέλλα, τὸ ἔστρωσε μὲ δροσερὰ φύλλα μουριᾶς κι' ἐπάνω τους ἐτοποθέτησε ὤμορφα ὤμορφα μπουκετάκια ἀπὸ γιούλια κι' ἐβγῆκε στοὺς δρόμους καὶ στὰ κέντρα...

—Πάρ'τε μπλὲ καὶ μπλοῦ μπλοῦ μπλοῦ γιούλια ὁλόμπλαβα, βιολὲτ ντ' ἀμούρ! βιολὲτ ντὲ Πάρμ! καὶ μπλοῦ μπλοῦ μπλοῦ!

Καὶ ὅταν ἐρχότανε ὁ καιρὸς καὶ γιασεμὶ καὶ γαρδένιες.

Καὶ ὁ Σπῦρος ὁ Μπέης ὁ καλὸς ἄνθρωπος, ποὺ σοῦ ἔδινε μὲ τρεμουλιαστὸ χέρι τὸ μπουκετάκι σου ἐσκόρπιζε τὴ χαρὰ μὲ τὰ λουλούδια του μὲ λίγα λεπτὰ στὴν ἐξέδρα, στὰ ζαχαροπλαστεῖα, στοὺς χοροὺς γιατὶ ἀνεπλήρωνε μίαν ἀνάγκην, ἔδινε κάποιο χρῶμα στὴν πόλι, χρῶμα, ποὺ οἱ ρωμαντικοὶ τότε τύποι ἤθελαν νὰ διαδοθῆ περισσότερο καὶ τὸν ὑπεστήριζαν.

Ἔτσι ὁ καλὸς Σπῦρος ἐξοικονομοῦσε τὸ φτωχικὸ μεροδούλι του καὶ ἔφθανε κατάκοπος στὸ καφφενεῖο τοῦ Βάρλα—σήμερα Τούλα—λίγο ἐπάνω ἀπὸ τὴν Ὁμόνοια κι' ἐκεῖ ἔπερνε τὸ πρωτοῦπνι του στὴν καρέκλα μέχρι τὶς δύο καὶ τρεῖς τὸ πρωῒ πολλὲς φορὲς ὅσο, ποὺ νά... ἐκενώνετο ἡ θέσις του στὸ κρεββάτι του, γιατὶ ὁ Σπῦρος ἤτανε τόσο καλός, ποὺ τὰ συγχωροῦσε ὅλα καὶ δὲν ἤθελε νὰ πικράνη τὴ γυναῖκα του!

Τώρα, πάει ὁ Σπῦρος, πάει καὶ ἡ γυναῖκα, πάει καὶ ὁ... καὶ μονάχα, σὰν νυχτώνει, νομίζω πὼς θ' ἀκούσουμε στοὺς δρόμους τὸ τρέμολο τῆς σπασμένης φωνῆς τοῦ Σπύρου.

Φλὲρ ντ' ἀμούρ! Βιολὲτ ντὲ Πάρμ! καὶ μπλοῦ, μπλοῦ μπλοῦ...

ΚΩΝΣΤ. Α. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀποχωρήσας λόγῳ προαγωγῆς μου ἀπὸ τὸ Λογιστήριον Συνδισμῶν Καλαβρύτων καὶ ἀναλαβὼν τὰ νέα παρὰ τῇ Κ.Υ.Δ.Ε.Π. καθηκόντά μου θεωρῶ ἀποχρέωσίν μου νὰ ἐκφράσω ἐκ βάθους ψυχῆς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς ἀγρότας τῆς ἐπαρχίας μου καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ δεκαετίας συνεργάτας μου, τὴν ἀγροτικὴν Τράπεζαν, καὶ μέλη τῶν ἑκάστοτε διοικήσεων τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἱδρυθέντων Συνεταιρισμῶν, διὰ τὴν συνδρομήν τὴν ἀποταν μοὶ παρέσχον, τόσον εἰς τὸν Ὀργανικὸν τομέα, ὅσον καὶ τὸν Διοικητικὸν καὶ Διαχειριστικόν.

Ἐπίσης ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τῆς Ἐπαρχίας εὐχαριστῶ τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συν) μῶν Πατρῶν διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομὴν τὴν ὁποίαν μοὶ παρέσχον καὶ χάριν τῆς ὁποίας ἐπεξετάθη καὶ ἐπεκράτησε τὸ Συνεταιρικὸν κίνημα καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅπως τὸ ἐν Καλαβρύτοις κτίριον τοῦ Λογιστηρίου τοῦ ὁποίου ὑπῆρξα θεμελιωτὴς θὰ παραμείνῃ ἀδιατάκτον, οὕτω καὶ τὸ Συνεταιριστικὸν Κίνημα ἀδιατράκτως θὰ προχωρῇ δεδομένου ὅτι παρέδωκα τοῦτο εἰς χεῖρας ἱκανοῦ ἀντικαταστάτου ὅστις μὲ τὴν αὐτὴν συμπαράστασιν ἐκ μέρους ὅλων θὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν προσπάθειαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου.

Ἀπὸ τῆς νέας μου θέσεως ἐπεκτεινομένων τῶν καθηκόντων καὶ ἁρμοδιοτήτων μου εἰς ὁλόκληρον τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ δηλώσω ὅτι θὰ καταβάλω ὅλας μου τὰς δυνάμεις νὰ ἐξυπηρετηθῶσι τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας μου, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλω ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἄνοδόν μου, συνεπείᾳ τῆς κατανοήσεως καὶ συμπαραστάσεώς των, ἐπιτυχὼν οὕτω ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοσιν ἧτις ἀνεγνωρίσθη παρὰ τῶν προϊσταμένων μου.

Ἐπίσης εὐχαριστῶ ἁπάσας τὰς Δημοσίας, Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς ἀρχάς, τὸν Ἐμπορικὸν καὶ Ἐπαγγελματιοβιοτεχνικὸν κόσμον τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ποὺ μὲ περιέβαλον μὲ συμπάθειαν καὶ μοὶ παρέσχον παντοειδεῖς ἐξυπηρετήσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Θ. ΦΟΥΡΑΣ
Ἀναπληρωτὴς Προϊσταμένου ΚΥΔΕΠ Πατρῶν

Αἱ «Ἀκτῖνες»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Μαΐου τῶν «Ἀκτίνων». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Ἑλληνικὸν Κέντρον Ἀγωγῆς» τοῦ κ. Ἀρ. Α. Ἀσπιώτη, «Ἀνάστασις καὶ Ἕλληνες» τοῦ κ. Γ. Λ. Τζαννετῆ, «Ἀληθινὸς ἄνθρωπος» τοῦ κ. Β. Ἐράστου, «Προβλήματα παιδείας στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι» τοῦ κ. Γ. Μποζώνη», «Ἀνδρικαὶ καὶ γυναικεῖαι ἀδελφότητες εἰς τὰς Εὐαγγελικὰς Ἐκκλησίας τῆς Δυτ. Εὐρώπης» τοῦ Θ. Βίζερ, «Μία χριστιανικὴ προσπάθεια» τοῦ δρος Ρ. Σ. Γουΐτ, «Ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τοῦ μηνὸς» τοῦ κ. Μελῆ Νικολαΐδη.

Ἀπόψεις, ἐπιστολαί, λογοτεχνικὴ ὕλη, φοιτητικὴ στήλη κλπ. συμπληρώνουν τὸ νεον τεῦχος.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΕ 15 ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΟ ΕΤΟΣ 1908

4ον

1. Τελικὰ τὰ αὐτοκίνητα πέρασαν τὴν ἔρημο, ἔφθασαν στὸ Σιάτλ τῆς Οὐάσιγκτον καὶ ἐπεβιβάσθησαν σὲ πλοῖα γιὰ τὴν Ἰαπωνία. Ἡ διάσχισις αὐτῆς τῆς νησιωτικῆς αὐτοκρατορίας ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς χειρότερους ἐφιάλτες τοῦ ταξιδιοῦ. Δὲν ὑπῆρχαν δρόμοι, μόνο μονοπάτια χαραγμένα στοὺς βράχους τῶν βουνῶν. Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ ἀπότομες κορυφές.

2. Ἡ Ἰαπωνία ἦταν καὶ ὁ τάφος τοῦ Ντὲ Ντιόν. Ἔτσι μείνανε 3 αὐτοκίνητα. Ἡ συνέχεια στὴν Μαντζουρία. Μῆνας Ἰούνιος καὶ οἱ ἀπέραντες πεδιάδες εἶχαν πλημμυρίσει ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς ποὺ ξεχείλισαν ἀπὸ τὶς συνεχεῖς βροχές. Οἱ ἰθαγενεῖς προσπαθοῦσαν νὰ ξεκολλοῦν τὰ αὐτοκίνητα ἀπὸ τὶς ἀναρίθμητες λακκοῦβες.

3. Ἔπειτα ἀπὸ 5 μῆνες μυριάδων ἀντιξοοτήτων τὰ αὐτοκίνητα πάτησαν τὸ ἔδαφος τῆς ἀχανοῦς στέππας τῆς Σιβηρίας. Δὲν ὑπῆρχον δρόμοι, ἀλλὰ τὸ μαλακὸ γρασίδι ἔκανε τὸ ταξίδι εὔκολο. Τὸ Τόμας προηγεῖτο κατὰ 9 μέρες ἀλλὰ ἀναγκαῖες ἐπισκευὲς περιώρισαν τὴν διαφορὰ σὲ 4 ἡμέρες. Δεύτερο ἐρχότανε τὸ γερμανικό.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Η ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΜΕ ΤΑ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΑ ΙΣΟΤΟΠΑ

ΝΕΑΙ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας ἔχει αὐξηθῆ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ραδιενεργῶν ἰσοτόπων διὰ τὴν διάγνωσιν ἀσθενειῶν. Μικροσκοπικαὶ ποσότητες ραδιενεργοῦ ὕλης εἰσάγονται ἢ χορηγοῦνται μαζὶ μὲ τὴν τροφὴν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, εἰς τὸν ἄνθρωπον. Αἱ ὕλαι αὐταὶ ἀπορροφῶνται καὶ περνοῦν ἀπὸ τὸ σῶμα μὲ κανονικὸν τρόπον, χωρὶς νὰ βλάπτουν τὸν ἀσθενῆ ἐπιτρέπουσαι εἰς τοὺς βιοφυσικοὺς νὰ εὑρίσκουν ἀνωμαλίας εἰς τὴν σωματικὴν λειτουργίαν παρακολουθοῦντες τὴν πορείαν των ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν, ποὺ ἐκπέμπουν.

Ἡ ἐξέτασις τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, τῆς λειτουργίας τοῦ ἥπατος, τοῦ σπληνός, τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος, τῶν νεφρῶν καὶ ἄλλων ὀργάνων, ποὺ βασίζεται εἰς ραδιενεργοὺς μεθόδους, ἐφοδιάζει τόσον τοὺς ἰατροὺς ὅσον καὶ τοὺς χειρουργοὺς μὲ ἰσχυρὰ ὅπλα διὰ τὴν διάγνωσιν πολλῶν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας ποὺ βασανίζουν τὸν ἄνθρωπον. Αἱ νέαι αὐταὶ διαγνωστικαὶ μέθοδοι βασίζονται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐν χρήσει ραδιενεργὰ ἰσότοπα ἐκπέμπουν ἀκτῖνας γάμμα ἢ βῆτα, ἢ καὶ τὰς δύο, διαφορετικῆς ἐντάσεως.

Τὸ «ἥμισυ—ζωῆς» των, δηλαδὴ ἡ χρονικὴ περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ραδιενέργεια μιᾶς οὐσίας μειώνεται εἰς τὸ ἥμισυ, κυμαίνεται ἀπὸ ὀλίγας ὥρας ἕως ἔτη καὶ τὸ σημεῖον ὅπου εὑρίσκονται μέσα εἰς τὸ σῶμα ἀνιχνεύεται μὲ μετρητὰς ἀκτινοβολίας ἢ ἄλλα ὄργανα συχνὰ πολὺ πιὸ εὐαίσθητα ἀπὸ τὸν γνωστὸν μετρητὴν Γκάϊγκερ—Μύλλερ. Αἱ ἐξετάσεις αὐταὶ εἶναι σπουδαιότατα διότι ἐπιβεβαιώνουν ἢ ἀποκλείουν τὰς διαγνώσεις τῶν ἰατρῶν.

Ἀπὸ ὅλας τὰς ἐν χρήσει ραδιενεργοὺς οὐσίας ἀπεδείχθη ὅτι ἡ πιὸ χρήσιμη εἶναι ἡ ἰωδίνη 131 μὲ «ἥμισυ—ζωῆς» ὀκτὼ ἡμερῶν. Συνήθως χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν ἀνακάλυψιν διαφόρων ἀνωμαλιῶν τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος. Ὅταν χορηγῆται ἀπὸ τὸ στόμα τὰ 40 ο/ο περίπου τῆς ἰωδίνης ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὸν θυρεοειδῆ καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκκρίνεται. Χρησιμοποιοῦνται μετρηταὶ ἀκτινοβολίας διὰ νὰ μετρήσουν τὴν συγκέντρωσιν τῆς ἰωδίνης 131 εἰς τὸν θυρεοειδῆ ἢ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ σώματος.

Παράγωγα τῆς ἰωδίνης 131 χρησιμοποιοῦνται καὶ διὰ τὴν μελέτην τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν νεφρῶν εἰσαγόμενα εἰς τὴν κυκλοφορίαν μας. Ἡ ἐξέτασις τῆς λειτουργίας τοῦ ἥπατος γίνεται ἐπίσης μὲ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς μίαν φλέβαν τοῦ σώματος τοῦ χρώματος Ρὸζ Βεγγάλης, ποὺ κι' αὐτὸ ἀνάγεται εἰς τὴν ἰωδίνην 131. Τὸ ἧπαρ ἀποβάλλει τὸ χρῶμα αὐτὸ ἀπὸ τὸ αἷμα. Ὅταν τὸ ἧπαρ εἶναι φυσιολογικὸν ἡ ἀπορρόφησίς του γίνεται πολὺ γρήγορα καὶ φθάνει εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον της ἐντὸς πέντε λεπτῶν καὶ ὕστερα ἀποβάλλεται. Εἰς περίπτωσιν ἀνωμαλίας ἡ ἀπορρόφησις εἶναι βραδεῖα καὶ βραδεῖα ἡ ἀποβολὴ τοῦ χρώματος. Τὰ ραδιενεργὰ ἰσότοπα Κοβάλτιον 57 καὶ Κοβάλτιον 60 χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς κακοήθους ἀναιμίας καὶ παρομοίων περιπτώσεων. Ὄγκοι εἰς τὸν ἐγκέφαλον, τὸ στῆθος καὶ τὸ μάτι ἀνιχνεύονται μὲ φωσφόρο 32 καὶ μερικοὶ διοφυσικοὶ ἐπέτυχαν καλὰ ἀποτελέσματα μὲ τὴν χρησιμοποίησιν ἰσοτόπων τοῦ ἀρσενικοῦ, τοῦ ψευδαργύρου καὶ τοῦ χαλκοῦ. Διὰ διαγνωστικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιοῦνται σήμερα συνολικῶς περὶ τὰ 30 ἕως 40 ἰσότοπα.

Μὲ τὰς ἐξαιρετικῶς εὐαισθήτους συσκευὰς ἀνιχνεύσεως, ποὺ ἔχομεν σήμερα αἱ ποσότητες τῶν ραδιενεργῶν ὑλῶν, ποὺ χρειαζόμεθα διὰ τὰ τέστ αὐτὰ εἶναι τόσον μικραὶ ὥστε οἱ κίνδυνοι βλάβης ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν εἶναι ἀσήμαντοι.

Παραλλήλως μὲ τὴν ἐξέλιξιν νέων καὶ βελτιωμένων συσκευῶν ἀνιχνεύσεως διὰ τέστ διαγνώσεως μὲ ραδιενεργὰ ἰσότοπα ἔχομεν καὶ τὴν ἁπλοποίησιν καὶ βελτίωσιν τῶν χρησιμοποιουμένων μεθόδων. Μεγάλη βοήθεια ἐπρόσφεραν τὰ εἰδικῶς σχεδιασθέντα αὐτόματα ὄργανα καταγραφῆς. Ἡ σημαντικωτέρα πρόοδος ἡ πραγματοποιηθεῖσα εἰς αὐτὸν τὸν τομέα ἦτο ἡ κατασκευὴ τῆς ὀνομαζομένης φωτογραφικῆς μηχανῆς ἀκτίνων γάμμα, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀνίχνευσις γίνεται ἠλεκτρονικῶς. Ἕνα μικρὸ ἄνοιγμα, ποὺ γίνεται εἰς τὸ χονδρό, ἐν συγκρίσει ὅμως μικρό, μολύβδινο προστατευτικὸ περίβλημα ἐπιτρέπει νὰ διέρχωνται αἱ ἀκτῖνες γάμμα ποὺ ἐκπέμπονται ἀπὸ τὸ ἰσότοπο καὶ νὰ πλήττουν ἕνα κρύσταλλο ἀκτινοβολίας, ποὺ συνήθως εἶναι τεχνητὴ ἀζωτοῦχος ἰωδίνη.

Ὁ κρύσταλλος εἶναι τὸ «φίλμ» τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς. Ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἐκπέμπῃ μίαν μικρὴν φωτεινὴν λάμψιν ὅταν πλήττεται ἀπὸ ἀκτῖνα γάμμα καὶ ἡ θέσις αὐτῶν τῶν λάμψεων ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰς ἐκπεμπομένας ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν σωμάτων.

Ἐπάνω ἀπὸ τὸ κρύσταλλο εἶναι μία σειρὰ φωτοενισχυτῶν, ποὺ μετατρέπουν τὰς φωτεινὰς λάμψεις εἰς ἠλεκτρικοὺς παλμοὺς ἐνῶ συγχρόνως τοὺς ἐνισχύουν. Δεδομένου ὅτι ἡ ποσότης τοῦ φωτός, ποὺ εἰσέρχεται εἰς τοὺς φωτοενισχυτὰς ποικίλλει ἀναλόγως τῆς θέσεως τῶν λάμψεων τῶν διερχομένων ἀπὸ τὸν κρύσταλλο, ποικίλλει ἐπίσης καὶ ἡ ἠλεκτρονικὴ ἀπόδοσις τῶν φωτοενισχυτῶν.

Αἱ διαφοραὶ αὐταὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ ἐκτρέπουν τὴν ἀκτῖνα ἑνὸς σωλῆνος καθοδικῶν ἀκτίνων εἰς θέσιν σχετικὴν πρὸς ἐκείνην ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξεπέμφθη ἡ ἀρχικὴ ἀκτὶς γάμμα.

Μὲ τὴν χρησιμοποίησιν ἑνὸς σωλῆνος καθοδικῶν ἀκτίνων αἱ λάμψεις σχηματίζουν εἰκόνα, ἡ ὁποία εἶναι ἀντίγραφον τῆς ἀρχικῆς κατανομῆς ραδιενεργείας ἐντὸς τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν περιοχῆς.

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ὑφαντές, δίφυλλες πρὸς δρχ. 200. Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 250 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια.

«ΜΥΣΤΡΑΣ», ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΙΔΙΚΑ ΚΛΟΜΠΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΝ ΔΙΑΡΡΗΚΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Οἱ νυκτοφύλακες τοῦ Λονδίνου θὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ ἕνα νέο τύπο κλόμπ, ποὺ θὰ καταστήση πιὸ ἀποτελεσματικὴ τὴν καταδίωξη τῶν διαρρηκτῶν. Τὸ νέο κλόμπ «περιέχει ἕνα μικροσκοπικὸ πομπὸ ποὺ ἀρχίζει νὰ λειτουργῆ μόλις ὁ νυκτοφύλαξ κτυπήση τὸν διαρρήκτη. Ὁ πομπὸς θέτει σὲ λειτουργία τὸ τηλέφωνο τοῦ καταστήματος ποὺ εἰδοποιεῖ αὐτομάτως τὸ πλησιέστερο ἀστυνομικὸ τμῆμα.

ΕΓΕΝΝΗΣΕ ΕΝΩ ΔΙΕΣΧΙΖΕ ΠΕΖΗ ΤΗΝ ΛΕΩΦΟΡΟΝ!

ΠΟΡΤ ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ. Μέχρι σήμερον ἔχουν ἀγγελθῆ γεννήσεις μικρῶν μέσα εἰς παντὸς εἴδους μεταφορικὰ μέσα— τραῖνα, βαπόρια, λεωφορεῖα καὶ ἀεροπλάνα—ἡ γέννησις ὅμως, ἡ ὁποία ἀναγγέλλεται ἐκ Νοτίου Ἀφρικῆς εἶναι πραγματικῶς πρωτοφανής. Μία νεαρωτάτη Εὐρωπαία ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της, ἔτεκεν αἰσίως ἕνα εὐστραφέστατο ἀγοράκι τὴν στιγμὴν καθ' ἣν διέσχιζε τὸν δρόμον ἀπὸ τὸ ἕνα πεζοδρόμιον εἰς τὸ ἄλλο, ἐνῶ γύρω της τ' αὐτοκίνητα ἔτρεχαν μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Πρὸ τοῦ ἀπροόπτου τούτου γεγονότος, ἡ κυκλοφορία ἐσταμάτησεν ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν λόγῳ τοῦ πλήθους τὸ ὁποῖον συνεκεντρώθη διὰ νὰ ἴδῃ τὴν λεχὼ καὶ νὰ τῆς παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν. Αὐτοστιγμεὶ δὲ ἀνευρέθησαν σινδόνια, μαξιλάρια καὶ φορεῖον διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ πλησιέστερον νοσοκομεῖον.

ΤΑ... ΠΑΡΑΣΙΤΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΩΝ ΣΥΝΔΕΣΕΩΝ

ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ. Κατόπιν πολλῶν παραπόνων συνδρομητῶν ἐιδικὴ ὑπηρεσία συνεστήθη εἰς Νότιον Ἀφρικὴν διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐνοχλητικῶν «παρασίτων» ἀπὸ τὰς ὑπερασταικὰς τηλεφωνικὰς συνδέσεις. Ἡ ὡς ἄνω ὑπηρεσία θὰ ἔχῃ ὡς κύριον ἔργον τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν χιλιάδων πιθήκων ποὺ σκαρφαλώνουν εἰς τὰ τηλεφωνικὰ σύρματα καὶ κάνουν διαφόρους ἀκροβασίας, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς πελωρίας ἐλέφαντας ποὺ χρησιμοποιοῦν τοὺς τηλεγραφικοὺς στύλους διὰ νά.. ξυστοῦν! Τέλος, θὰ ἐπιδιορθώνουν τὰς βλάβας ποὺ προκαλοῦν αἱ καμηλοπαρδάλεις, ποὺ εἰς τὸ λυκόφως δὲν διακρίνουν τὰ τηλεφωνικὰ σύρματα, προσκρούουν εἰς αὐτὰ καὶ προκαλοῦν σοβαρὰς ζημίας.

SELECT

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 42

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Γουῶλτερ Ρήντ, τὸ μέγιστον νοσοκομεῖον εἰς τὸν κόσμον

ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΜΟΝΙΜΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες συμπληρώθηκαν πενῆντα χρόνια ἀφ' ὅτου ἱδρύθηκε ἐδῶ στὴν Οὐάσιγκτων τὸ γνωστὸ σήμερα σ' ὅλο τὸν κόσμο στρατιωτικὸ ἰατρικὸ κέντρα «Οὐῶλτερ Ρήντ». Τὰ 50 αὐτὰ χρόνια δὲν ἦταν χρόνια ἁπλῆς νοσοκομειακῆς δράσεως καὶ ἡ ἐξέλιξις τοῦ «Οὐῶλτερ Ρήντ» δὲν ἦταν ἁπλῶς ἐξέλιξι ἑνὸς νοσοκομείου. Ἦταν κάτι παραπάνω. Ἦταν, θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς μιὰ ἀληθινὴ ἐπιστημονικὴ κοσμογονία. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῆ, γιὰ νὰ πάρῃ κανεὶς μιὰ ἀμυδρὴ ἰδέα, πῶς, ἐνῶ τὸ νοσοκομεῖον «Οὐῶλτερ Ρήντ» ἄρχισε τὴν λειτουργία του μέσα σ' ἕνα χρόνο κτίριο μὲ τρία μικρὰ βοηθητικά, σήμερα ἀποτελεῖ ἕνα νοσηλευτικὸ κέντρο μὲ κλινικὲς καὶ ἐργαστήρια ἐρευνῶν ποὺ καταλαμβάνουν 226 κτίρια τὰ ὁποῖα ἐπικοινωνοῦν μεταξύ τους μὲ δρόμους συνολικοῦ μήκους 34 χιλιομέτρων. Σωστὴ πόλις δηλαδή. Ὅταν ἄρχισε τὴν λειτουργία του τὸ «Οὐῶλτερ Ρήντ» εἶχε δέκα ἀρρώστους μονάχα. Τὰ κατοπινὰ ὅμως χρόνια ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρρώστων ὑπερέβη τοὺς 450.000 καὶ μεταξὺ αὐτῶν συμπεριλαμβάνονται πρόεδροι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀρχηγοὶ ξένων κυβερνήσεων, πρίγκιπες καὶ διασημότητες τοῦ διεθνοῦς πολιτικοῦ σταδίου. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ νοσηλεύονται στὸ «Οὐῶλτερ Ρήντ» δύο πρώην ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ στρατηγὸς Γεώργιος Μάρσαλ καὶ ὁ